

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 129. Josuæ Placœi hæresis de peccato originali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII. A. C. 1640. rum hi in Nagasakiensi portu in vincula coniecti, violato gentium jure, ex Imperatoris mandato capite plexi sunt, exceptis duodecim eorum famulis, quos, ut suis popularibus funestum hujus legationis successum enarrant, Imperator Amacoum deduci, ac sacrilega temeritate Hispanis nuntiari jussit, quod si ipsemet Lusitanæ Rex, imo ipse etiam Christianorum Deus in Japoniam pedem inferre præsumeret, parem cum Lusitanis Oratoribus forem subiturus esset, Ita demum hoc anno omnibus Europæis perpetuum exilium, plusquam bis centies mille Catholicis acerbissima mors, simulque ultimum Religioni Christianæ exterminium in Japonia per Hollandorum invidiam, avaritiam, & infidelitatem fuit irrogatum: Eodem quoque anno Hollandiæ Ordines Philippum Rovenium Ultrajectinum Archiepiscopum patria exulare jusserunt.

§. CXXIX.

Josuae Placæi hæresis de Peccato originali.

*Jäger. hist.
Eccl. l. 9.
cap. 5.*

Haud leves tumultus in Calviniana Synagoga excitavit Josua Placæus Salmuriensis Præco, dum hoc anno publicæ disputationi exposuerat Theses de

de statu hominis lapsi ante gratiam; in Sæc. XVII.
 his enim de peccato originali agens, A. C. 1640.
 illud negata imputatione primi peccati
 Adæ, duntaxat in habituali, subiecta, *Apolog. in*
 & inhærente corruptione constituit: *expl. Et de-*
 Præterfluxerat integrum quinquen- *ens. decret.*
 nium, quin Academiæ Senatus, aut *Carent.*
 natalissimi Præcones, seu, ut vocant, *Bossuet. Hist.*
 Presbyterium, vel ulla alia Synodus Pro- *var. tom. 2.*
 vincialis, hujus doctrinæ foctorem pas- *p. mihi 284.*
 sim diffusam subodorati fuissent: tan- *Aymon Syn-*
 dem vero Antonius Garissolius, An- *nod. Nat.*
 dreas Rivetus, Carolus Daubuz, alii- *t. 2. p. 680.*
 que Prædicantes Galli & Hollandi tan- *Et 750.*
 ta animorum contentione insurrexerunt,
 ut ad componendam hanc controver-
 siam Pseudo-Synodus Nationalis Ca-
 rentonii in Galliis quinto post anno
 fuerit convocata, in qua Placæi doctri-
 na damnata est edito decreto sequenti:
 „Cum relatum fuisset ad Synodum,
 „Scripta quædam, alia typis evulgata,
 „alia manu exarata prodiisse, quæ to-
 „tam rationem peccati originalis sola
 „corruptione hæreditaria in omnibus
 „hominibus inhærente definiunt, &
 „primi peccati Adæ imputationem ne-
 „gant; damnavit Synodus doctrinam
 „hujusmodi, quatenus peccati Origina-
 „lis naturam ad corruptionem hæredi-
 „tariam posterorum Adæ ita restringit,
 „ut imputationem excludat primi illius
Hist. Eccles. Tom. LX.   Ee   pec-

Sæc. XVII. „peccati, quo lapsus est Adam; adeo-
 A. C. 1640. „que censuris omnibus subjiendos cen-
 „suit Pastores, Professores, & quos-
 „cunque alios, qui in hujus Quæstio-
 „nis disceptatione a communi Senten-
 „tia recesserint Ecclesiarum Protestan-
 „tium, quæ omnes hactenus & corru-
 „ptionem illam & imputationem hanc
 „in omnes Adami posteros descenden-
 „tem agnoverunt. Sed & illud eadem
 „Synodus omnibus colloquiis & Syno-
 „dis Provincialibus injungit, ut quos
 „Theologiæ candidatos ad Sacrum Mi-
 „nisterium evehendos curaverint, ii
 „jubeantur huic decreto chirographum
 „suum subscribere.,

Non modo hoc decretum, sed ipsa e-
 tiam agendi ratio, quam Calviniana
 hæc Pseudo-Synodus tenuit, variis
 censuris mox perstringebatur, ac præ-
 primis inter plures alios nævos vitio
 vertebatur, quod hæc Synodus Natio-
 nalis hanc doctrinam damnare sit ausa,
 cum tamen in ipsis Calvinistarum Sy-
 nodis immota lege cautum fuisset, ne
 Synodus *Nationalis* doctrinales accula-
 tiones in *Provincialibus* Synodis non-
 dum examinatas admitteret; Præterea
 hæc Synodus de partium studio, præ-
 cipiti judicio, falsaque prudentia argue-
 batur, eoquod Placæum nec citatum
 nec auditum damnasset, totumque ne-
 gotium

Sæc. XVII.
A. C. 1640.

gotium tam arduum in unica expedi-
viffet felfione, in qua Gariffolius capi-
talis Placæi hoftis fimul Præfidis & ac-
culatoris vices obibat: nec etiam de-
fuere Prædicantes, qui hoc decretum
tanquam novum, non neceffarium, ni-
mis feftinanter, re haud fatis penfata
Synodisque Provincialibus inconſultis
editum, imo Verbo Dei minus conſo-
num rejecerunt: necnon ipfa Pſeudo-
Synodus Juliodunenſis poſtea An. 1659.
hoc ipſum decretum immutavit. Inde
autem elucet, quam apta ſint ad defi-
niendos *fidei* articulos damnandosque
errores Calvinianæ Synodi ſuprema
judicia, quibus ſalva Eccleſiæ commu-
nitione, quivis pro ſuo genio impune ac
libere obluſtari poteſt: ſicut etiam Cal-
viniftarum non pauci poſt Carentonenſe
decretum, imputationem primi peccati
tanquam erroneam libere & impune
damnarunt, & quamvis Genevenſes,
quod *imputatio peccati Adami antecedit
corruptionem*, anno hujus ſæculi ſeptua-
geſimo quinto tanquam novum articu-
lum ſuæ fidei decreto ſub annum ejus-
dem ſæculi quadrageſimum nonum ad-
ditum definierint, eundemque ab om-
nibus docentibus & diſcentibus, niſi
Minifterio omnique functione Eccleſia-
ſtica privari velint, ſubſcribi petierint,
nihilominus quidam Calviniani Præco-
nes,

Ee 2

Sæc. XVII. nes, atque inter eos præcipue Joannes
A. C. 1640. nes Claudius maximæ inter suos aucto-
 ritatis Præco adversus hanc definitio-
 nem acriter declamavit, eoquod non
 esset permiffum adjungere Confessionibus no-
 vos fidei articulos, cum non ageretur de
 sola disciplina, quæ mutari posset, sed
 de punctis doctrinæ ex natura sua immuta-
 bilibus, proin ejusmodi fidei novæ fa-
 bricatores seipsos Deum constituerent, &
 unitatem scinderent cum Ecclesiis Galliæ,
 Angliæ, Germaniæ, Poloniæ &c. Postea
 idem Claudius de Genevensibus hæc
 Papis graviter questus, quod hujus ar-
 ticuli subscriptionem inaudita severitate
 exegerint, atque etiam illos, qui alibi mi-
 nistraturi, vocationis duntaxat recipiendæ
 gratia Genevam venissent, imo & Pastro-
 res dudum in Ministerio constitutos ad sub-
 scribendum coegerint, tandem concludit:
 hac ratione Genevenses damnant seipsos, ac si
 hæctenus pacem injustam coluissent cum iis,
 quibus bellum declarare oportuisset. Egre-
 gia sane fidei unitas, puritas, ac Cal-
 viniani Judicis supremi auctoritas! Ve-
 rum Calvinistæ, juxta Juriei Magistri
 sui edictum, Ecclesias suas Corpori Ec-
 clesiæ Christianæ jamjam unitas credunt,
 eo ipso, quod IN ALIQUIBUS dogma-
 tibus conveniant, etsi inter se schismata ha-
 beant usque ad nudatos acinaces.